

Mot.
1989/90
Jo901-904

Motion till riksdagen

1989/90:Jo901

av Bengt Silfverstrand och Maja Bäckström

(båda s)

Jakt- och viltvårdsorganisationen

Organisationen av det praktiska jakt- och viltvårdsarbetet i landet är behäftat med stora brister. Detta gäller främst den överrepresentation för de rena jaktintressena som präglar nuvarande jakt- och viltvårdsorganisation. Därmed begränsas också möjligheterna för natur- och djurskyddsintressena att kunna påverka detta viktiga arbete.

Enligt riksdagsbeslut 1938 och 1951 handhas jakt- och viltvårdsarbetet i Sverige av Svenska Jägareförbundet (SJF). I detta arbete ingår att föreslå jakttider samt ange vilka djurarter som skall vara jaktbara. För beredningen av dessa ärenden har SJF tillsatt en arbetsgrupp – jakttidsberedningen. I denna beredning har bl. a. Svenska Naturskyddsföreningen och Sveriges Ornitologiska förening inbjudits att delta. Av de övriga fjorton medlemmarna är åtta jägare, en från LRF och fem från statliga institutioner (Kungl. Vetenskapsakademien, Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien, Statens Veterinärmedicinska anstalt, Naturvetenskapliga forskningsrådet och Sveriges Lantbruksuniversitet). Genom ordförandens utslagsröst behåller emellertid i alla lägen de rena jägarintressena majoriteten. Beredningens förslag måste också godkännas av SJF:s styrelse och överstyrelse, innan förslagen sänds vidare till Statens Naturvårdsverk (SNV). Därefter sänder SNV ut förslaget på remiss till olika organisationer, dock inte till fler natur- och djurskyddsorganisationer än de två som ingår i jakttidsberedningen.

SNV:s organisation för jaktärenden ingår i enheten för faunavård och jakt. Av det totala antalet – drygt elva personer – som arbetar på denna enhet är endast 2,5 tjänster avsatta för rena jaktfrågor.

Denna organisatoriska utformning av jakt- och viltvårdsarbetet innebär att stora grupper med anknytning till natur- och djurskyddsintressena inte får tillfälle att påverka jaktens utformning i den utsträckning som den växande miljö- och naturskyddsopinionen motiverar. Rena jaktaspekter dominerar alltså dagens viltvårdsarbete i alltför hög grad på miljö- och naturvårdsaspekternas bekostnad. Som bara ett litet exempel på dessa disproportioner kan nämnas att natur- och djurskyddsorganisationernas sammanlagda medlemsantal är ungefär dubbelt så stort som Svenska Jägareförbundets. Därtill kommer ett mycket stort antal icke-organiserade naturvårdsintressenter, som i olika sammanhang krävt förändringar i jakten. Det är av stort allmänt intresse att vi tar gemensamt ansvar för vår fauna och dess möjligheter att överleva och ha individrika populationer.

Med den ganska genomgripande förändring i synen på miljö- och naturskyddets betydelse för utvecklingen av vårt samhälle som nu genomsyrar folkopinionen torde det vara högt på tiden att ändra på det märkliga förhållande som innebär att en jaktorganisation innehar en dubbelroll som både ideell intresseorganisation och jakttidsberedande myndighet.

En ny organisation bör därför skapas för att ta hand om ansvaret för det viktiga jakt- och viltvårdsarbetet. Denna organisation, som skulle kunna få formen av ett Statens Faunaråd, bör bildas helt fristående från SJF och kan bestå av ett lika stort antal företrädare vardera från jägare-, natur- och djurskyddsintressena samt oberoende experter. I sammanhanget bör samtidigt övervägas att en del av SNV:s enhet för faunavård och jakt avskiljes och infogas i den nya organisationen för att åstadkomma ett helhetsgrepp på jakt- och viltvårdsarbetet.

Faunarådets självständighet och integritet måste markeras, varför t.ex. ordföranden måste vara neutral, t.ex. statssekreterare från jordbruks- eller miljö- och energidepartementet. Rådets arbetsuppgifter skall inte begränsas till att föreslå jakttider utan ges en vid omfattning och bl.a. inkludera vilka arter som skall få jagas, samt på vilka villkor. Samordnings- och effektivitetsvinster skulle sannolikt också stå att hämta om SNV:s viltforskningskommitté överfördes till Faunarådet och att kommitténs förslag därvidlag underställdes rådet för beslut.

Rådets verksamhet torde med fördel kunna finansieras av delar av viltmedlen (Jaktvårds- och viltskaderegleringsfonderna).

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av en ny och mer allsidigt sammansatt jaktvårdsorganisation.

Stockholm den 11 januari 1990

Bengt Silfverstrand (s)

Maja Bäckström (s)